

== „ÉN VAGYOK
AZ ÚT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 7114 Grand Ave. Cleveland O.

Az emberiség betegsége és a recept, mely biztos gyógyulást hoz.

Minden gondolkodó embert aggodalom tölt el, ha szemlét tart a társadalom helyzete, az emberek állapota felett, midőn szemébe a nagy zürzavar, a fejtelenség, az általános zabolátlanság, amelynek kirívó jel lépten nyomon előtűnnek. A legnagyobb baj az, hogy a szénesétlen társadalom nem tudja szomorú helyzetét, sőt még büszke is züllésére, és haaldásnak tekinti bukását. Ilyen volt Izrael állapota is a próféták korszakában, s ezek a lángszávu emberek feltárták a nép baját a maga valóságában. Azt igyekeztünk mi is tenni ez alkalommal, talán kerül olyan, ki betegségét a maga veszélyes voltában felismeri, s az ártant, mely az alábbiakban következik:

„Sokszor elgondolkoztam már, mi lehet az les férfinak Hoek Jánosnak esetelése szerint, mely az alábbiakban következik:

Sokszor elgondolkoztam már, mi lehet az oka annak, hogy ez a század minden nagysága és haladása dacára, pusztul és szenved, mint a

fulladozó beteg a romlott levegőben? Valami általános elégedetlenség lappang a közszeltemben, amely nagy válságoknak és társadalmi katalizmáknak veti előre árnyékát. Ez az elégedetlenség néha nyíltan tör ki és vérrozsákkal öntözi meg a bányák mélységét vagy a fővárosok kövezetét. Néha csak fenyegető moraját halljuk, amely jelzi a veszedelmet, a közeledő földrengést és általános megdöbbenést kell föl a szívünkben.

A tekintélyek ingadoznak. Nincs szilárd pont, amelyre biztosan támaszkodhatunk. Ahova lépünk sülyed alattunk a talaj s a feloszlás jelei mutatkoznak társadalmunk beteg és elgyengült szervezetében.

Bizonyos lázas düh ingerli a sziveket s valami izgatott hangulat sulya nehezedik rájuk. Még a politikai változások is csak átmeneti jelentőséggel bírnak, mert a nagy tömeg mélyebb válságokra, gyökeres átalakulásokra szomjazik. Olyan a társadalom, mint a lázas beteg. Majd reszket és didereg a hidegtől,

majd a hőségtől fulladozik. Fut és rohan az izgalmak után, mintha ezektől várna egy pillanatnyi felüdülést.

Olyan fejvesztett anarkia uralkodik minden téren, mint Danté poklának előcsarnokában, ahol a kavargó szél magával sodorja az összezavart lelkeket s ellenállás nélkül ragadja őket a sötétségbe, a bizonytalanba.

Mindenki elégedetlen, kíván valamit, valaminek a hiányát érezi s összeroskad az égető szomjúságtól gyötörtetve, mint Hágár a sivatagban. Nincs harmatesepp, amely enyhítené kínjait: nincs üdítő árnyék, ahova fejét lehajlathatná a tikkasztó forróságban.

Mindazok az alapok, amelyeken a mai társadalom szervezete nyugszik, reesegnek és ingadoznak. Tekintély nincs. A vallás gyermekmese, a haza nevetséges érzélgés, amelyet megmosolyognak és iparkodnak megélni belőle, a vagyon lopás, a családi élet békó, az erkölcsi rend bilincs, amelyet össze kell törni, mert egyedül az izgalom az élet és a gyönyör minden. Az emberi lélek minden nemesebb felhevülése nevetséges idealizmus; s mindaz a bűn, amit eddig minden népnek erkölestana megbélyegzett, az ő szemökben haladás.

Szomorú állapotok ezek; feltűnő jelei a rohamos erkölcsi hanyatlásnak, amelynek napoként szaporodó botrányai mellett tanács-talanul és tájékozatlanul állunk.

Mint a kiégett erdőszégből a nemes vadak, úgy pusztulnak ki a közfelfogásból is a lélek-nemesítő erények. Önzetlenség, nagylelkűség, önfeláldozás, kötelességérzet, erkölcs és erény, meghaladott fogalmak; s az embert nagygyá és tekintélyessé nem jellemének nemesebb tulajdonságai teszik többé, hanem vagyoni helyzetének külsőségei.

E század szívében egy seb tátog, amelyet hiába akarunk gyógyítani, mert minden újabb kísérletnél csak véresebbre török. Ott pusztít bensejében a rothadás és vonszolja fáradt lépésekkel magával, mint a tüdővésztes keblében a halált. Igen! Ez a társadalom is olyan, mint az elaggott eserfa, amelynek csak kérge ép, és várja a vihart, ami ledönteni készül.

Borzasztó sebek ezek, pedig még nem is nyultam a mélyére. Mert az az erkölcsi senyvedés, amely ragályként uralkodik a közszeltemben, átharapódzott a családi életre is, és megrontotta a jellemeket is. Nincs többé tiszta és zavartalan boldogság. Az eszményeknek

kultuszát az érdekeknek és gyönyöröknek kultusza váltotta föl. Az emberk üres szíve megteleik unalommal s hogy annak gyötrelmeit ne érezzék, újabb és újabb izgalmaikkal akarják magukat elkábítani, mint a morfinista testi fájdalmait a méreggel.

Midőn az emberiség társadalmi nyavályai ily világosan előttünk állanak, most az a kötelességünk, hogy a baj orvoslásához fogjunk. A rossz orvosságok alkalmazása a betegséget csak mérgesebbé tették. A külső vallásosság, a ceremóniák, lélek nélküli lelkigyakorlatok fokozták a bajt. Épígy a szociálizmus, anarkhizmus a lázt még jobban fokozták, s az annyira óhajtott béke helyett csak nagyobb kavardást idéznek elő. A jótékonyági intézmények, az iskolák az emberiség megváltoztatásában semmit sem tettek. A külső változások csak maszkoknak bizonyulnak, melyek mögött a romlás, a halál rejtőzik. Hiába pirostitják ki a mellbeteg sápadt, aszott arcát, a kór csak úgy pusztít továbbra is mint azelőtt.

Egyedüli módszer az Istenhez való visszatérés. A világot alkotó és fenntartó életerő eltávozott az emberiség közül, s ez az oka minden nyavalyának. Az erkölcsi tisztaság, szép és nemes iránti hajlam, az emberszeretet, amit a keresztről szóló tan, az evangélium itt ott előidézett és idéz ma is, a leghatározottabban igazolja azt az állítást, hogy e megromlott világnak egyedüli gyógyszere a Krisztus evangéliuma. Nem a vallásfelekezetek által felállított dogmák, (a lelkek utvesztői) amit mi evangéliumnak nevezünk, hanem Jézus Krisztusnak e világ megváltójának hamisítatlan szavai azok, amelyeknek azt a fontosságot tanúsítjuk, miszerint ha egyszer az emberiség azokat a maga valóságukban elfogadja, megváltozik a föld képe. Az átok helyett áldás, a bűn helyett tisztaság, a torzsalkodás helyett béke és öröm lesz.

Keresztyének ez az egyedüli módja azon imátok teljesülésének, melyet gyermek korokban tanultatok, s melyre gyermekeitek megtanítottátok! Jöjjön el a te országod.

O.

MAGÁBA SZÁLÁS.

Jó leszállani önmagamba,
Megvizsgálni, mi van bennem;
Jönni biztos öntudatra:
Mit kell kérnem, mit kell tennem!

Nálam van-e Jézus lelke?
Egyezik-e szívem véle?
Vagy a világ uralg benne,
S nem süti már ott a nap fénye?

Megvizsgálom hát bensőmet,
Jézus segíts e munkában!
Lássam tisztán érzelmimet,
S ne tespedjek a homályban.

Pótold Uram, sok hiányom.
Üdítsd fel bágyadt lelkem!
Élj szívemben, jó Megváltóm.
S nagy napodra tarts meg negem!

EGY HIVÓ TAPASZTALATAI.

Közel vagyok az Ur mindenekhez, kik
ötet tökéletességgel hívják.

Mily vigasztaló bátorító és felemelő a hívő keresztényre nézve az a biztos tudat, hogy a mi drága hű Megváltónk szent ígérete szerint velünk van minden napokon a világ végezetéig az Angyalok őriznek és őröknek felettünk veszélyekbe bővölköző földi vándor pályánkon az Ur Jézus hűkövetőinek sok tapasztalatuk van, drága mesterük megvó és megszabadító Isteni kegyelméről ők tudják, hogy a Lük hithű szívből és bizalom teljesen kiált az Urhoz, azt az Ur meghalgtja kegyelmesen áld. Megváltónk esodás mentő erejét több ízben éreztem én is ezen rövid keresztényi idő alatt egyrészt, hogy hitem és bizalmam az Ur Jézus iránt növekedjék, másrészt e rövid sorok által is Urunk megszabadító kegyelme dicsőítessék rövidesen két eseményt akarok közölni melyek a szén bányában történtek velem, mivel hogy bányai munkás vagyok. Az egyik a tél folyamán történt. Ugyanis egy reggelen az Ur oltalmába ajánlva magamat lementem a bányába s ott az Ur nevébe neki fogtam dolgozni, munka közben a lámpám világa elaludt sokszor, ugyannyira, hogy a munkám bevégeztével a gyufám is elfogyott. Megjegyzem, hogy már idő után volt, már senki nem volt a bányába csak magam munkám vé-

geztével az Ur nevébe elindultam baza felé, alig tettem néhány lépést, elaludt a lámpa világ és így kénytelen voltam sötétben folytatni utamat, de a helyes utat esakhamar eltévesztettem és járkáltam össze-vissza még ma alatt a sok járkálásban már azt sem tudtam, hogy melyik irányba megyek, jobbra-e vagy balra. Végzetes percekben térdre esve kiáltottam az Urhoz, ki aztán esodálatosan megszabadított, mert néhány perenyi menés után kint találtam magamat a bánya szájánál. Fel-emelém az én szemeimet a hegyekre, bounét jöne nékem segítségem az én segítségem az Urtól vagyion ki teremtetete a menyet és a földet 121. zsolt. 1—2 vers.

A második eset, a mely a mult napokba történt szintén a bányában. A mint már a második kárét vagyis kocsit megraktam szénnel, le akartam boesájtani a hegyről, mivelhogy fent hegy oldalba dolgoztam a koesi megvólt támasztva, vagyis a kerék és azt a támasztékot kikellet vennem, hát én mint rendszeren szoktam a koesi alá be bujtam mert oldalt nem volt hely és nem vehettem ki oldalról a támasztékot. Én lassan kivettem anélkül, hogy a koesi megindult volna, de mikor ki bujtam, akkor elindult és a tengely engem taszított maga előtt, én aztán a közel álló nagy veszedelmet látva, kiáltottam az Urhoz segítségért és az Ur esodálatosan megszabadított engemet az utolsó pillanatban a halál torkából, az Ő hatalmas karja megmentett, mert a nem kis sebességgel menő koesi hátulsó két kereke lecseset úgy a hívő mint a hitetlen nép esodálkozására, mert felfoghatatlan a bányászok előtt is ez az eset.

És hívj engemet segítségül a te nyomorúságodnak idelyén megszabadítlak tégedet és te dicsőítesz engemet. 50 zsolt. 15. v.

Igen én dicsőítem és imádom az Urat!

Dicsőítsük és Imádjuk kedves testvéreim és testvérnőim az Urban egy szívvel és egy lélekkel hű Istenünk és Megváltónkat. Az Ur Jézus Krisztust szolgáljunk neki örömmel és járuljunk elébe hálaadással Ő megtart és megvóv végtelen kegyelme és szeretetéből a földi élet ezer bajai szenvedései között és át vezet ama boldog örök hazába, melyet számunkra készített, hol vele leszünk és maradunk és szentől szembe imádhathatjuk és dicsőíthetjük örökön, örökké. Ámen. **Tóth András.**

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

MEGJELNIK MINDEN HÓ ELSŐ HETÉBEN

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre..... 50 cent

Fél évre..... 25 cent

Egyes szám ára..... 5 cent

Magyarországra egész évre 2 kor. 50 fill.

Subscription 50 cents per year.

Missió célokra 50-100 példányonként
árengedmény.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére
külfendők.

A BESZÉDEK, MELYEKET ÉN SZÓLOK NÉKTEK, LÉLEK ÉS ÉLET. (Ján. 6, 63.)

A beszéd csodálatos, felséges adománya a Teremtőnek, melylyel az embert megajándékozta. Semmiféle élőlény nem tud beszélni, csupán az ember képes gondolatait szavakkal kifejezni s az által másokkal közölni.

Istennek ezen becses adományával azonban sokszor visszaélünk. Midőn szavainkkal gondolatainkkal igyekszünk elpalástolni, akkor nyelvünk hamissá, mi pedig hazuggá leszünk. — És mennyi unalmas, üres feleslegest s milyen gyakran hamis vádakat, sőt káromlást kell hallanunk. És mert sok olyan szó van, mely édeskeves gondolatot fejez ki s elég gyakori, hogy a szó a valóságnak, ténynek meg nem felel, azért van a beszédnek oly ritkán becsé.

Nekünk azonban nem szavakra, hanem cselekedetekre van szükségünk.

Jézus beszéde lélek és élet, tehát annak nyomán lélek és élet kél. Jézus élete ezt világosan bizonyítja. Mikor a éhezőket táplálja, elfáradtakat és megterhelteket hívogat, betegeket gyógyít, holtakat támaszt életre, mindannyiszor beszédével együtt erő áramlik belőle. Szavaiban lélek és élet nyilatkozik meg.

Mégis sokan vannak, kik úgy találják, hogy azok már elavultak, pedig lélek és élet nem avul el. Ég és föld elmulnak, de az én beszédem el nem mulnak, mondja az Ur!

Még ma is elmondhatjuk Pál apostollal: Nem szégyenlem Krisztus evangéliumát, mert Istennek hatalma minden hívőnek idvességére.

A ki a mindenféle lelki nyomorúságban szenvedők közt él és munkál, tapasztalni fogja ezt ép úgy mint a hittérítő akár Chinában az ópiumélvezők, akár az afrikai vadak, vagy India műveletlen népei között.

Isten igéje ma is lélek és élet, ha hittel engedelmeskedünk neki.

Több mint husz esztendeig misszió munkát végeztem Indiában, hol többnyire mint utazó prédikátor működtem s éltem a pogányok között. Gyakran volt alkalmam Isten igéjének közvetlen erejéről meggyőződni.

Malabar kis városában, Alaturban felkerestem volt az ottani brahmin származású bíró. Igen szívesen fogadott. Mialatt nála egy hidegebb csarnokban elhelyezkedtem, néhány szolgáját elküldte, hogy barátjait és ismerőseit is meghívja. Mielőtt azok megjöttek, elmondá, hogy miként jutott egy évvel ezelőtt törvénytörési tárgyaláson, egy keresztyén esküdtetéle alkalmával, az újtestamentomhoz. A könyv annyira megragadta őt, hogy azt elejétől végig elolvasta. Minduntalan feltűnt neki, hogy hivatkozás történik benne régibb vallásos okmányokra. Ezen régi veda (szentírás) alkalmasint a legrégebb, igen érdekli őt, s ezt meg szeretné kapni. Vajjon ezen könyvet (őtestamentum) meg tudnám-e neki szerezni?

Igenlő feleletemre bemutatott időközben egybehívtat barátainak, körülbelül 30 brahminnak, s felkért, hogy tartanék nekik beszédet az ő anyanyelvükön a keresztyénségről.

Kiindulva a világ és az ember teremtésétől szólék a bűnbeesésről mint az engedelmetlenség esetéről, mely elkárhozást és halált hozott az emberre. Folytatólag áttértem Istennek az őtestamentomban tett kijelentésére irányult üdvöselkedeteire, s rámutattam arra, hogy Jézus Krisztusban valamennyi isteni kijelentések és prófétálások igenek és ámenek, s hogy az ember önmagát az elkárhozástól megszabadítani nem képes; Istennek kegyelme azonban Krisztus által egyetemlegesen megszerezte az üdvösséget mindenki számára. A mit Jézus életét, szenvedéseit, halálát s feltámadását, valamint lelkének kiöntetését röviden elmondtam, fokozódott figyelemmel hallgatták beszédemet. Rámutattam még azon

nagy erkölcsi erőre, melyet az első keresztyén gyülekezett fejtett ki, és a vértanúk dicsőséges győzelmével bevégeztem beszédemet.

A házigazda megköszönte előadásomat s azt mondta: „Hanem most hozasson részemre rögtön egy bibliát, mert most mi magunk akarjuk a bibliát olvasni.“ A többi halgatóm is sürgősen megrendeltek egy-egy bibliát. Kénytelen voltam egy embert a misszióállomásra küldeni, és nagymennyiségű bibliát hozatni, melyek Alatur városkában hamarosan elfogytak. Attól fogva ezen bírónak házában biblia-olvasó-estélyeket tartottak. Keresztyén azonban nem vett részt, mer Alaturban még nem volt keresztyén ember.

Akkori községemben Palghatban él most egy ügyvéd, ki akkor szintén bibliát vett. Ez megtanulta a tizparanesolatokat, meg is tartja és erősen ragaszkodik Isten ígéjéhez, a bibliához.

Látszik tehát világosan, hogy Isten ígéje nem avult el, hanem lélek és életnek bizonyul mindenütt, ahol hisznek benne és követik.

Nem messze Alaturtól Kornwai faluban is jó helyre jutott egy biblia. Tulajdonosa beteg volt, s mintán olvasgatta bibliáját, bálványait eldobta, buzgón imádkozott s a keesztyének Istene meggyógyította. Sok pogány megszerette a szentírást, megszünt a vasárnapi munkálkodás s ehelyett megnyitlak a templomok Istennek tiszteletére. Ott olvasgatták a tizparanesolatokat, azután egyébb bibliai fejezeteket s végül elmondották a Miatyánkot. Sok küzdelemben került Kornwaiban, míg utat tört magam. Isten ígéje, de ott is lélek és életnek bizonyult. Két férfi és egy nagyobb számú család hívőkké lettek s felvették a keresztyén gyülekezetbe.

Néhány hóval azelőtt meghalt Kalarickal Pál, a kit 1879-ben családjával együtt megkeresztelhettem. A csillagvizsgáló kasztból való volt és évekig tartó lelki küdelem után elhatározta, hogy keresztyén lesz. Házát, földjét, rangját és hivatalát kellett feláldoznia ekkor. Üldöztetésnek és különféle megtámadásoknak volt kitéve folyton, azonban hívő keresztyénnek bizonyult. Cselekedetei s életével igazolta, hogy: „Azokáért, a ki a Krisztusban vagy, új teremtetett állat legyen.“ II. Kor. 5, 17..

Az ébresztő számára írta

Ruhland missziónárius.

***** Missió közlemények *****

NAGY LELKI ÉBREDÉS BRIDGEPORTON.

Alulírott egy teljes hetet töltött a bridgeporti Testvérek között. Az ő szép imaházuk felavatási ünnepélyük alkalmából és így igen jó alkalma volt megsemlélni az Ur ottoni gyülekezete dolgainak valódi tényállását; élvezni azon örömeiket, melyeket csak érezni lehet, de a toll és tinta által nyilatkoztatni soha. Ennél fogva, alulírott udja mit beszél a nevezett gyülekezetről, mikor az Ev. Hirnök jelen hasábjain nyilatkozik az alábbi sorokban.

A bridgeporti gyülekezet az amerikai magyar Baptista gyülekezetnek egyike a legkiválóbbaknak. Körülbelül harmincöt tag oly összetartóan halad az Ur ösvényén, hogy a gyülekezet további gyors fejlődésének biztosságát határozottan megállapították. Ha tovább is így össze fognak tarani mint a legutóbbi hat hónap alatt, lehetetlen lesz az, hogy a pokolnak összes hatalmai is diadalmat arassanak felettük: Ők lesznek a diadalmasok. A bridgeporti harminc vagy harmincöt ezer magyar közül ők sokakat az Urhoz fognak vezetni, mert már eddig is mély benyomást tettek rájuk az ő prédikálások folytán.

Biztos jelét láttam annak, hogy a bridgeporti Testvérek örvidenek ezen nagy alkalomnak, melyet az Ur adott nekik, és hogy az ő örömiük nagy. Ezen öröm élvezetének a bekezdése ezelőtt mintegy évvel történt, a midőn Zboray testvér (a magyarok Pálja) a nevezett városban levő testvériség közé betette a lábát. Egy ottani testvér szerint, Zboray t. azzal a különös megjegyzéssel lépett közéjük, hogy „Én Zboray László, magyar katolikus báaptista prédikátor vagyok“ egy megjegyzés, mely elijesztette a testvéreket, kik éppen akkoriban nagy elki viszontagságokban voltak a jól ismert szombatisták és lábmosók háborgatásai által. Egy testvér nem is akart bemeni találkozni vele, hanem az ablaknál hallgatózott, míg jobban meggyőződött Zboray, katolikus báaptista és kiléte felől. Nemsokára a jelenlegi imaháznak falai emelkedni kezdtek a szép és terjedelmes telken; nemsokára a megzavart öröm is gyökeret kezdett verni a

testvérek szívében. Végre eljött azon idő, mikor a testvérek élvezni kezdhették a Zboray testvérnek tervének megvalósulását: Az imaház befejezését, két \$25—30-os prédikatori széket, egy \$45.00-os szószéket, három karos lámpatartókat (\$375.00) és \$200.00 értékű székeket; összesen \$6000.00 értékű vagyont teljesen ment az adóságtól és tehertől.

Ennél az időnél volt az, hogy Zboray test. a többi munkások között meghívta ezen sorok szerzőjét is. Alulírott egy trentoni testvérrel, név szerint Botka József, szombaton este (május 20.) érkezett oda. Szombaton este is ugy utcai, mint imaházban való Istentisztelet is lett tartva s mind a két helyen a nagy közönség figyelemmel hallgatta az Igét. Vasárnap háromszor volt gyülekezés az imaházban s mindegyikén volt látható az Ur által hagyott gyönyörű és sokat jelentő szertartás, a vízben való alámerítés. A következő estéken minden este volt ugy az utcán mint az imaházban Istentisztelet, és a legtöbbször telve volt az Ur háza hallgatókkal. Az említett kereszteleken kívül, a hét folyamán volt még más öt keresztele is, összesen nyolc.

Az érdekelt szemlélőnek alkalmja volt örvendeni a keresztelesek fölött is, de különösen örvendhetett a közönség részéről a Biblia iránt tanúsított érdeklődés fölött. Egy rom. kath. nő annyira érdeklődött az igazi Ut iránt, hogy tüstént vásárolt egy román. katolikus Bibliát, a melyet szorgalmasan olvassa. A bizonyos illető nő szíves engedelmevel Zboray test. ezen Bibliát használta egész héten és minden alkalommal rámutatott az „apostoli szék” jó-hagyására és pecsétjére, növelvén ezáltal is az érdeklődést.

Jellemző az, hogy a román. katolikus Bibliában, Pál apostol a rómaiakat irt levelének 6-ik részében talált 4-ik versre vonatkozó egyházi magyarázatok arról tesznek tanuvalomást, miszerint a keresztelek eredeti módja a vízben való teljes alámerítés volt; és mégis, a római egyház, az, a mely legjobban ellene áll azon eredeti módnak. Két nő volt, kik óhajtották a keresztséget, de férjeik lépten nyomon követték és ellenállották őket. A nyolc bemerített lelkekön kívül vannak még vagy hatan, kik a közeli jövőben fogják követni az Urat a keresztségben, közöttük egy lélek, ki

jól beszél angolul; ki hűen és szorgalmasan szolgálta a sántát; de kiről a szerző reményli, hogy hű és szorgalmas és vitéz katonája lesz az Urnak.

Ezen tények méltán örvendeztethetik azokat kiket csak csekély érdek is fűzi a Mester érdekéhez; de különösen azokat kik hivatalva vannak rá, hogy folytassák a megkezdett jó munkát, t. i. a bridgeporti testvéreket és a Gácsi testvért, ki a hónapnak minden két Vasárnapján át fog látogatni Bridgeportba és segíteni fogja az oltani tagokat az Ur munkájában.

Áldja meg az Ur az Ő újonait, az Ő régi katonáit és azon lelkeket kik ez után hiendők lesznek Ő benne.

Bila Szilárd.

ALAMERITÉS WARDON, W. VA.

Május utolsó vasárnapján egy áldásos alkalom volt a wardi testvérek részére. Ugyanis a rendes negyed-évi látogatását tette alól írott ezen élénk kis gyülekezetről, hogy a közös társalgás útján közös öröm fakasztassék. Az Ur ez alkalomra elkészített három lelket, kik hitokról nagy örömmel tettek vallomást. Az alámerítést d. u. 2—3 óra között végeztük. Ez alkalomra a vízhez sok angolul beszélő hallgató is eljött, kikhez a helybeli angol prédikátor intézett egy rövid tanulságos beszédet, megmagyarázván nekik, hogy mit teszünk mi. A víztől egyenesen a gyülekezési helyünkre jöttünk, hol az új tagok bibliai bevezetése és az Ur jegyeinek élvezete tartatott. Este az angolokkal közös isteni tiszteletet tartottunk, melyben a magyar isteni tiszteletnek volt szánva a legtöbb idő. Az Ur megáldott minket, s a jelek arra mutattak, hogy nemsokára ismét megkell látogatnunk a vizet.

Az alámerítettek mindhárman reményteljes ifju emberek kik közül az egyiket különösen megáldotta az Ur zenei tehetséggel. Ugy látszik, hogy a gyülekezet rövid idő múlva harmonistát nyer benne. Áldja meg őket az Ur, s tegye mindegyiket hasznossá az Ő országában, s őrizze meg a romlástól.

O.

BIBLIA OLVASÁS HATÁSA AZ ADAKOZÁSRA.

Az amerika szerte ismert evangyélita Billi Sunday prédikációjára egy jó módú ember a feleségével együtt megtért. Midőn azon gyülekezet vagyon kezelő bizottsága, melyhez csatlakoztak, tudatta velük, hogy évente \$12 és 50 centtel kell a gyülekezet kiadásaihoz hozzá járulniok, a nevezet férfiú tiltakozott az összeg esekölly volta miatt, s feleségével együtt elkezdtek tanulmányozni a biblia adakozásra vonatkozó tanait. Az eredmény az lett, hogy az első hat hónap alatt 27-szer \$12.50 centet adtak missióba, vagyis 337 dollár 50 centet, s azóta soha nem adtak kevesebbet. M. más könyvét vették irányadónak.

Ezt közzölte egy amerikai folyóirat „The Expositor.” Midőn ezen cikket olvastam, eszembe jutott, hogy sokan a biblia egyes mondataival takaróznak, midőn adakozásra vannak felhiva. Ezen ellentétes eredménynek a magyarázatja a következő: Ha valakinek adakozásra hajlandó szíve van, az a bibliának azon mondatait keresi ki a maga részére, a melyek bőséges adakozásra serkentik. A fősvények, az adakozni nem szeretők, pedig olyan helyeket fedeznek fel a szentírásban, melyek gonosz szívöknek kedvezni látszanak, s a többit figyelmen kívül hagyják. Mi egyben bizonyosak lehetünk t. i. az adakozó Isten megjutalmazza az adakozót és megbünteti a bálványimádó fősvényt.

TOGATÁS, MUNKAFÖLDÜNKÖN.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a világkonferenciára jött magyarországi testvéreink itt időzésüket megnyújtják és bejárják az amerikai egyesült államok területén mindazon helyeket, hol kisebb, vagy nagyobb számmal verődtek össze testvéreink. Ezen látogatások ha nem is terjedhetnek hosszabb időre, de igen áldásosak lesznek, s hisszük, hogy minden helyen élénk lelki mozgalmat idéznek elő, mely egy kisebb méretű evangélizálásnak is nevezhető. Udvarnoki András és Gerwich György testvérek Zboray t. kalauzolásával elindultak a konferencia befejezése után, hogy a tervezett látogatásokat megtegyék. Kérjük az Urat, hogy ezen látogatások elevenítőleg hasznának a megzsibbadt tagokra, s éhresztőleg a lelki holtakra.

MUNKAFÖLDÜNK EVANGÉLIZÁLÁSA.

Konferenciánkon nagy fontosságú határozatot hoztunk. Ugyanis gyülekezetünk felfrissítése és felelevenítése céljából elhatároztuk, hogy alkalmas időkben egy-egy munkást hívunk meg, ki 1—2 hétig minden este evangélizáló gyülekezetet tart. Ezen külön gyülekezéseket eddig gyakoroltuk: Homesteadon, már két ízben, West Pullmanban, s legutóbb Bridgeporton. Minden egyes alkalom nagy áldás volt a gyülekezetekre. Ezek a gyülekezetek leginkább gyújtó természetűek, a prédikációk legjobban hasonlíthatók a kürt ébresztő jelzéséhez. A meghívott prédikátor nem azért megy el más gyülekezetbe, hogy ott a tagok panaszkodjanak neki, vagy hogy a helybeli prédikátor munkáját kritizálja, ő nem foglalkozik semmi mással, csak a megfeszített Krisztust prédikálja. Ilyen alkalomkor több lelkesítő énekeket énekel a gyülekezet s az evangyélita prédikátor teljes buzgósággal hirdeti az evangéliumot. Minden prédikátor evangyélita is egyszersmind, e sorok írója minden vasárnap este evangélizáló gyülekezetet tart. Mindazáltal, egy új embernek a megjelenése üdítőleg hat, s a vendég szava mindig elűt a megszokott hangtól, ezért az idegenekre is jóhatással van.

Ezen gyönyörű, az apostoli korból származó munkát óhajtuk nagyobb erővel gyakorolni körünkben, s reméljük, hogy az áldás nem fog elmaradni.

Hogy ezen munkának közös jellege legyen elhatároztuk, hogy az evangélizálást rendező gyülekezet folyamodjék a missió bizottsághoz, s annak elnökénél Zboray testvérnél jelentse be szándékát. Továbbá elhatároztuk, hogy a missió bizottság által kiküldött munkás utiköltségét a szövetségi pénztár fedezi. Ép ezért a szöv. pénztárába nemcsak a tagonkénti 25 c.-el fogunk hozzájárulni ezután, hanem az evangélizáló estéken összegyűjtött pénz is a szöv. pénztárába folyosítjuk. Így az evangyélita meglesz kimélve attól az esetleges gyanutól, hogy az őrésszére kolektálnak. Hiszszük, hogy a felbuzdult tagok és látogatók oly szép gyűjtéseket fognak rendezni, hogy a szövetségi pénztár a felesleghől még egy szép munkát végeztethet.

E sorok írója például sokszor sóhajtozott afelett, hogy miként lehetne nekünk a kanadai

magyarság között is tenni valamit. De a távolság, az idő és erőhiánya még mindig nagy akadályként áll előttünk. Pedig Kanadából már rég át kiáltott Kovács János testvérünk, lapunk egy híj olyasója: „Jere által, légy segítségül nekünk!” Az Ur meghalgaia a buzgó imát, s erős reményem van arra, hogy még a mi szövetségünk tehet valamit ez irányban is.

Bővebben adakozzunk, hogy sokat tehesünk!” Ez legyen jelszavunk! Orosz.

A SZERKESZTŐ ROVATA.

Viszhang a konferenciáról. Lezajlott a negyedik konferenciánk is. A konf. jegyző befog számolni körülményesen lapunk hasábjain, valamint a tartalmas jegyzőkönyv is befog számolni a tanácskozás menetéről. E helyen csupán egy pár megjegyzést óhajtok tenni.

Egy képet festett egy művész, mely képen egy nagy tábor volt látható, mely az isten gyermekeit ábrázolták amint egy akarattal együtt haladnak. Távol a hegyek között haladt az ördög az ő seregével, hátat fordítva az Ur népének. A kép alatt ezen felirat volt olvasható: „Ha az Isten népe együtt halad, nekünk nincs tenni valónk e földön!”

Conferenciánkon sikerült az egyetértést elősegíteni az egymás kölcsönös megértése által, s így ezen egyetértés mindig jobban megfog szilárdulni, ha mindnyájan igyekezni fogunk azt elősegíteni. Mindenkinek fel kell adni valamit, hogy egy másikkal együtt lehessen, de a mit nyerünk azáltal, hogy együttartunk, az sokkal értékesebb annál amit azért áldoznunk kell. Azért testvérek igyekezzünk azon, hogy szövetségünkől távol tartsuk azt a veszedelmes tábor, melynek igen sok dolga van ott, hol az Isten gyermekei nem tartanak össze.

TEMETÉS WEST PULLMANBAN.

Nagy szomorúság érte a mi kedves Ulbrich Sámuel testvérünket és nejét, mivel a nem várt vendég, a halál ő hozzájuk is betért és hét heti szenvedés után szeretet Gusztó gyermeküket karjaik közül kiragadta.

Március 14 én temettetett el a test, hol várja a feltámadásnak ama boldog és örömteljes napját.

A kis koporsó és annak lakója az imaházban hozatott, hol testvéreink és barátaink közül igen szép számmal voltak jelen.

A gyásztiszteletet Balogh Ferencz előljá-

ró testvér tartotta. Sámuel II. könyve 12. részéből, 15 versből a 24-ig lett felolvasva.

Balogh testvérünk beszédében többször hangoztatta a felolvasott rész 23-ik versét. De most, mivelhogy meghalt, valjon miért bőjtölnek? (szomorkodnám), valjon vissza hozhatom-e vele? Én megyek ő hozzá, de ő nem jó ide vissza én hazzám, a mely szavak vigasztként hatottak a jelenlevők és a kedves szülők szomorú szíveikre. A tisztelet után még egyszer mindenki megsemméllhetto a már elhervadt virágot, ki oly kevés ideig, 2 és fél évig virított kedves szüleinek.

Vigaszt a szülőknek, hogy nem váltak örökre, csak egy rövid időre és majd újra viszont láthatják szeretett gyermeküket, majd az Urnál oda át. Boldog ember, a kiből tudat ilyen és a ki megnyugszik az Urnak akaratján.

Egy jelenvolt.

A CLEVELANDI MARTÁKRÓL.

Gyülekezetünk női és leány egylete ismét egy szép kézzelfoghatóan hasznos bazárt rendeztek az új imaház javára. Akik igen el voltak csatládi körökben foglalva, azok pénzbeli adakozással, mások pedig szorgalmas munkájukkal lehetővé tették, hogy az imaház javára a mostani bazár is 70 dollárt jövedelmezett. Gyülekezetünk minden hónap első csütörtökén szokta folyó ügyeit elintézni, s ezt az alkalmat is felhasználták a szorgalmas Márthák, a menniyeben jó hideg teával, s hazai szakácskönyv szerint készített süteménnyel lepték meg a tanácskozásban kimelegedett testvéreket. Ezen okos gondolat jó volt mindannyiunknak, kik már félig megéhezettünk, s jó volt az épület pénztára részére is, mert a szeretet által felbuzdított jelen voltak tíz dollárt hoztak össze az új imaház javára.

Akik legtöbbet fáradtak, azok érezzék magukat a legjobban megdicsérve, midőn e sorokat olvassák, s áldja meg az Ur azokat is, kik csak egy lépést is tetek ezen ügyben, de áldja meg még azokat is, kik szerettek volna tenni de nem tehettek ez dőszertint. O.

ALAMERITÉS.

Cincinnatiában örömteljes napjai vannak az ottani szép román baptista gyülekezetnek. Igazán testvér 2 megtért lelket részesített a szent keresztségben, s még többen várják a legközelebbi alkalmat.